

UREDBA

O RATIFIKACIJI KONVENCIJE MOR-a BR. 88 O SLUŽBI ZA POSREDOVANJE RADA

("Sl. list FNRJ - Međunarodni ugovori i drugi sporazumi", br. 9/58)

ČLAN 1

Ratifikuje se Konvencija br. 88 o službi za posredovanje rada usvojena na Generalnoj konferenciji Međunarodne organizacije rada 9. jula 1948. godine u San Francisku, koja u originalu na francuskom i u prevodu na srpskohrvatskom jeziku glasi:

KONVENCIJA (N° 88) O ORGANIZACIJI SLUŽBE ZA POSREDOVANJE RADA

Generalna konferencija Međunarodne organizacije rada,

Sazvana u San Francisku od strane Administrativnog saveta Međunarodnog biroa rada, i pošto se tamo sastala 17. juna 1948. godine u svoje trideset prvo zasjedanje,

Pošto je odlučila da usvoji razne predloge o Organizaciji službe za posredovanje rada, pitanje koje je sadržano u četvrtoj tački dnevnog reda zasjedanja,

Pošto je odlučila da ti predlozi dobiju oblik međunarodne konvencije,

prihvata devetog jula hiljadu devet stotina četrdeset osme godine sledeću konvenciju koja će biti nazvana Konvencija o službi za posredovanje rada od 1948. godine.

Član 1

1. Svaki član Međunarodne organizacije rada za koga je ova Konvencija na snazi treba da održava ili da se brine o održavanju javne i besplatne službe posredovanja rada.

2. Osnovni zadatak službe za posredovanje rada treba da bude da se ostvari, u saradnji, ako je to potrebno, sa drugim zainteresovanim javnim i privatnim ustanovama, najbolja moguća organizacija za posredovanje rada, kao sastavni deo nacionalnog programa koji ide za tim da obezbedi i održava puno zaposlenje i da razvije i koristi sredstva proizvodnje.

Član 2

Služba za posredovanje rada treba da se sastoji od nacionalnog sistema biroa za posredovanje rada pod kontrolom nacionalne vlasti.

Član 3

1. Sistem treba da obuhvati mrežu lokalnih biroa i, ako je potrebno, regionalnih biroa, u dovoljnom broju, kako bi oni mogli poslužiti svakoj od geografskih oblasti zemlje, pogodno smeštenih za poslodavce i radnike.

2. Organizacija mreže:

a) treba da bude predmet opšteg ispitivanja;

(i) ako nastanu važne promene u raspodeli ekonomske delatnosti i aktivnog stanovništva,

(ii) ako nadležna vlast smatra da je poželjno opšte ispitivanje da bi se ocenilo stečeno iskustvo u toku jednog probnog perioda,

b) treba da bude revidirana ako takvo ispitivanje pokaže potrebu za revizijom.

Član 4

1. Odgovarajući aranžmani treba da budu doneti putem savetodavnih komisija u cilju da se obezbedi saradnja pretstavnika poslodavaca i radnika u organizaciji i funkcionisanju službe za posredovanje rada, kao i u razvoju politike službe za posredovanje rada.

2. Ovi aranžmani treba da predvide osnivanje jedne ili više nacionalnih savetodavnih komisija, a ako je potrebno, i oblasnih i lokalnih komisija.

3. Pretstavnici poslodavaca i radnika u ovim komisijama treba da budu određeni u jednakom broju posle savetovanja sa reprezentativnim organizacijama poslodavaca i radnika tamo gde takve organizacije postoje.

Član 5

Kada se radi o upućivanju radnika na raspoloživa zaposlenja, opšta politika službe za posredovanje rada treba da bude određena nakon konsultovanja sa pretstavnicima poslodavaca i radnika preko savetodavnih komisija predviđenih u članu 4.

Član 6

Služba za posredovanje rada treba da bude organizovana tako da obezbedi efikasnost regrutovanja i zapošljavanja radnika; u tu svrhu ona treba:

a) da pomogne radnicima u pronalaženju odgovarajućeg zaposlenja i poslodavcima u regrutovanju radnika koji odgovaraju potrebama preduzeća, ona treba, saglasno nacionalnim propisima naročito:

(i) da upisuje lica koja traže zaposlenje, označivši njihove stručne kvalifikacije, iskustvo i naklonost, da im postavi pitanja koja se odnose na njihovo zaposlenje, da kontroliše, ako je potrebno, njihove fizičke i stručne sposobnosti i da im pomogne da postignu, ukoliko ima mogućnosti za profesionalnu orijentaciju stručno osposobljavanje i stručnu prekvalifikaciju;

(ii) da dobije od poslodavca tačna obaveštenja o slobodnim radnim mestima o kojima su ovi obavestili službu i o uslovima koje treba da ispunjavaju radnici koje oni traže za ova zaposlenja;

(iii) da na slobodna radna mesta upućuje kandidate koji poseduju potrebne stručne i fizičke sposobnosti;

(iv) da organizuju kompenzije ponude i potražnje zaposlenja jednoga biroa drugom, kad biro, koji je prvobitno konsultovan, nije u mogućnosti da na odgovarajući način zaposli kandidate ili da popuni na odgovarajući način upražnjena mesta, ili kad to druge okolnosti opravdavaju;

b) da preduzme odgovarajuće mere da se:

(i) olakša stručna mobilnost u cilju usklađivanja ponude radne snage sa mogućnostima zaposlenja u raznim profesijama;

(ii) olakša geografska mobilnost da bi se pomoglo premeštanje radnika u oblasti koje pružaju mogućnost odgovarajućih zaposlenja;

(iii) olakša privremeno premeštanje radnika iz jedne oblasti u drugu, da bi se ublažila lokalna i momentalna neuravnoteženost između ponude i potražnje radne snage;

(iv) olakša premeštanje radnika iz jedne zemlje u drugu uz odobrenje zainteresovanih vlada;

c) da prikuplja i analizira, ako je potrebno, u saradnji sa drugim vlastima kao i sa poslodavcima i sindikatima, sva obaveštenja koja stoje na raspoloženju o situaciji u pogledu posredovanja rada i njenom verovatnom razvoju u isto vreme u celoj zemlji i u raznim industrijama, profesijama ili krajevima i da redovno i odmah stavlja ove informacije na raspoloženje javnim vlastima, zainteresovanim organizacijama poslodavaca i radnika, kao i javnosti;

d) da sarađuje u administraciji osiguranja za slučaj nezaposlenosti, kod pomoći u slučaju nezaposlenosti i kod primene drugih mera namenjenih pomaganju nezaposlenih;

e) da pomogne, ukoliko je potrebno, druge javne ili privatne ustanove u sastavljanju društvenih i ekonomskih planova, koji mogu povoljno uticati na stanje u pogledu zaposlenosti.

Član 7

Treba da budu preduzete mere da se:

a) u okviru različitih biroa za posredovanje rada olakša specijalizacija po profesijama i po industrijama, kao što je poljoprivreda ili sve ostale grane delatnosti gde ova specijalizacija može da bude korisna;

b) odgovori na zadovoljavajući način potrebama naročitih kategorija lica koja traže zaposlenje, kao što su invalidi.

Član 8

Naročito mere koje se odnose na maloletnike treba da budu preduzete i razvijene u okviru službe za posredovanje rada i profesionalne orijentacije.

Član 9

1. Osoblje službe za posredovanje rada treba da bude sastavljeno od javnih službenika čiji ih statut i uslovi službe čine nezavisnim od svake promene vlade i od svakog spoljnog nepoželjnog uticaja i koji im, ako to služba zahteva, obezbeđuju stalnost u njihovom zaposlenju.
2. Pridržavajući se uslova kojima bi nacionalno zakonodavstvo podvrgavalo regrutovanje članova javnih službi, agenti službe za posredovanje rada treba da budu regrutovani jedino na bazi sposobnosti kandidata za ispunjavanje zadataka koje treba da izvršava.
3. Sredstva za proveravanje ovih sposobnosti treba da odredi nadležna vlast.
4. Agenti službe za posredovanje rada treba da budu osposobljeni za vršenje svojih dužnosti.

Član 10

Služba za posredovanje rada, a ako je potrebno i druge javne vlasti u saradnji sa organizacijama poslodavaca i radnika i drugim zainteresovanim ustanovama treba da preduzmu sve moguće mere da bi se poslodavci i radnici potstakli na puno korišćenje službe za posredovanje rada na dobrovoljnoj bazi.

Član 11

Nadležne vlasti treba da preduzmu sve potrebne mere da bi se obezbedila efikasna saradnja između javne službe za posredovanje rada i privatnih biroa za zaposlenje u nelukrativne svrhe.

Član 12

1. Kad teritorija nekog Člana ima prostrane oblasti gde, usled retke naseljenosti ili stanja njihove razvijenosti, nadležna vlast smatra da je nemoguće primeniti odredbe ove Konvencije, ona može osloboditi pomenute oblasti primene Konvencije, bilo uopšteno bilo sa izuzecima koje ona smatra podesnim za izvesne ustanove ili radove.
2. Svaki Član treba da odredi, u svom prvom godišnjem izveštaju koji treba da podnese o primeni ove Konvencije u smislu člana 22 Ustava Međunarodne organizacije rada, svaku oblast za koju namerava da se pozove na odredbe ovog člana i da navede razloge zbog kojih ima nameru da se pozove na ove odredbe. Kasnije nijedan Član neće moći da se pozove na odredbe ovog člana, sem u pogledu oblasti koje bude tako označio.
3. Svaki Član koji se poziva na odredbe ovog člana može da navede, u svojim poznijim godišnjim izveštajima, oblasti za koje se odriče prava da se pozove na pomenute odredbe.

Član 13

1. U pogledu teritorija pomenutih u članu 35 Ustava Međunarodne organizacije rada, kako je izmenjen i dopunjen Instrumentom o izmenama i dopunama u Ustavu Međunarodne organizacije rada od 1946. godine, izuzimajući teritorije predviđene paragrafima 4 i 5 pomenutog člana tako izmenjenog i dopunjenog, svaki Član organizacije koji ratifikuje ovu Konvenciju treba da dostavi Generalnom direktoru Međunarodnog biroa rada, u najkraćem mogućem roku po ratifikaciji izjavu u kojoj će navesti:

- a) teritorije za koje se obavezuje da se odredbe Konvencije primenjuju bez izmene;
- b) teritorije za koje se obavezuje da se odredbe Konvencije primenjuju sa izmenama i u čemu se sastoje te izmene;
- c) teritorije na koje se Konvencija ne može primeniti i u tom slučaju, razloge zbog kojih se ne može primeniti;
- d) teritorije za koje zadržava svoju odluku.

2. Obaveze pomenute u stavovima a) i b) paragrafa 1 ovog člana će se smatrati sastavnim delom ratifikacije i imaće isto dejstvo.

3. Svaki Član će moći da se odrekne novom izjavom u celosti ili delimično rezervi sadržanih u svojoj prethodnoj izjavi, shodno stavovima b), c) i d) paragrafa 1 ovog člana.

4. Svaki Član će moći, za vreme perioda kada ova Konvencija može biti otkazana saglasno odredbama člana 17, da dostavi Generalnom direktoru novu izjavu koja će u svakom pogledu moći da izmeni uslove svake prethodne izjave i da iznese situaciju u određenim teritorijama.

Član 14

1. Kad pitanja koja su tretirana u ovoj Konvenciji uđu u okvir vlastite kompetencije vlasti jedne nemetropolske teritorije, Član, odgovoran za međunarodne odnose ove teritorije, sporazumno s vladom pomenute teritorije, moći će da dostavi Generalnom direktoru Međunarodnog biroa rada izjavu o prihvatanju, u ime te teritorije, obaveza iz ove Konvencije.

2. Izjava o prihvatanju obaveza iz ove Konvencije može biti dostavljena Generalnom direktoru Međunarodnog biroa rada:

a) od strane dva ili više Članova Organizacije za teritoriju koja se nalazi pod njihovom zajedničkom vlašću;

b) od strane svake međunarodne vlasti odgovorne za upravu jednom teritorijom u skladu sa odredbama Povelje Ujedinjenih nacija ili sa svakom drugom odredbom koja je na snazi, u odnosu na tu teritoriju.

3. U izjavama dostavljenim Generalnom direktoru Međunarodnog biroa rada, shodno odredbama prethodnih paragrafa ovog člana, treba navesti da li će odredbe Konvencije biti primenjivane na teritoriji sa ili bez izmene kad se u izjavi navodi da se odredbe Konvencije primenjuju pod rezervom izmene, odnosno treba posebno označiti u čemu se sastoje pomenute izmene.

4. Zainteresovani Član ili Članovi ili međunarodna vlast moći će da se odreknu u potpunosti ili delimično, naknadnom izjavom, prava da se pozovu na izmenu iznetu u nekoj prethodnoj izjavi.

5. Zainteresovani Član ili Članovi ili međunarodna vlast moći će, u toku perioda kada Konvencija može biti otkazana shodno odredbama člana 17, da dostave Generalnom direktoru novu izjavu koja u svakom drugom pogledu menja uslove svih prethodnih izjava i iznosi situaciju u pogledu primene ove Konvencije.

Član 15

Formalne ratifikacije ove Konvencije biće dostavljene Generalnom direktoru Međunarodnog biroa rada koji će ih zvesti.

Član 16

1. Ova Konvencija će obavezivati samo Članove Međunarodne organizacije rada čiju ratifikaciju bude zaveo Generalni direktor.
2. Ona će stupiti na snagu dvanaest meseci po zavođenju ratifikacije dva Člana od strane Generalnog direktora.
3. Naknadno će ova Konvencija stupiti na snagu za svakog Člana dvanaest meseci posle datuma kada njegova ratifikacija bude zavedena.

Član 17

1. Svaki Član koji je ratifikovao ovu Konvenciju može da je otkáže po isteku perioda od deset godina posle datuma početnog stupanja na snagu Konvencije, aktom koji će biti dostavljen Generalnom direktoru Međunarodnog biroa rada i koji će on zvesti. Otkaz će proizvesti dejstvo tek godinu dana pošto bude zaveden.
2. Svaki Član koji je ratifikovao ovu Konvenciju, a koji se u roku od godinu dana po isteku perioda od deset godina pomenutih u prethodnom paragrafu ne koristi pravom otkaza predviđenog u ovom članu, biće vezan za novi period od deset godina, a docnije će moći da otkáže ovu Konvenciju po isteku svakog perioda od deset godina pod uslovima predviđenim u ovom članu.

Član 18

1. Generalni direktor Međunarodnog biroa rada obaveštavaće sve Članove Međunarodne organizacije rada o zavođenju svih ratifikacija, izjava i otkazivanja koje mu budu dostavili Članovi Organizacije.
2. Pri obaveštenju Članova Organizacije o zavođenju druge ratifikacije koja mu bude dostavljena, Generalni direktor će obratiti pažnju Članova Organizacije na datum kada ova Konvencija stupa na snagu.

Član 19

Generalni direktor Međunarodnog biroa rada će dostavljati Generalnom sekretaru Ujedinjenih nacija radi zavođenja, u skladu s članom 102 Povelje Ujedinjenih nacija, potpuna obaveštenja o svima ratifikacijama, izjavama i aktima otkazivanja koja zavede u skladu s prethodnim članovima.

Član 20

Po isteku svakog perioda od deset godina računajući od stupanja na snagu ove Konvencije, Administrativni savet Međunarodnog biroa rada će podnositi Generalnoj konferenciji izveštaj o primeni ove Konvencije i odlučiće da li treba staviti na dnevni red Konferencije pitanje njene potpune ili delimične revizije.

Član 21

1. Za slučaj da Konferencija usvoji novu Konvenciju koja revidira potpuno ili delimično ovu Konvenciju, osim ako nova Konvencija ne odredi drukčije:

a) ratifikacija od strane jednog Člana nove Konvencije koja revidira ovu, punopravno povlači, nezavisno od gornjeg člana 17, neposredan otkaz ove Konvencije, pod rezervom da je nova Konvencija koja revidira ovu stupila na snagu;

b) od datuma stupanja na snagu nove Konvencije koja revidira ovu, ova Konvencija će prestati da bude otvorena za ratifikaciju Članova.

2. Ova Konvencija će u svakom slučaju ostati na snazi, po obliku i sadržini, za Članove koji bi je ratifikovali, a koji ne bi ratifikovali Konvenciju koja ju je revidirala.

Član 22

Francuska i engleska verzija teksta ove Konvencije su podjednako punovažne.

ČLAN 2

Ova uredba stupa na snagu osmog dana po objavljivanju u "Službenom listu FNRJ".

UREDBA

O RATIFIKACIJI KONVENCIJE MEĐUNARODNE ORGANIZACIJE RADA BR. 111 KOJA SE ODNOSI NA DISKRIMINACIJU U POGLEDU ZAPOŠLJAVANJA I ZANIMANJA

("Sl. list FNRJ - Međunarodni ugovori i drugi sporazumi", br. 3/61)

ČLAN 1

Ratifikuje se Konvencija Međunarodne organizacije rada br. 111 koja se odnosi na diskriminaciju u pogledu zapošljavanja i zanimanja, doneta 25. juna 1960. godine u Ženevi, koja u originalu na francuskom i u prevodu na srpskohrvatskom jeziku glasi:

KONVENCIJA KOJA SE ODNOSI NA DISKRIMINACIJU U POGLEDU ZAPOŠLJAVANJA I ZANIMANJA

Generalna konferencija Međunarodne organizacije rada,

koju je sazvao, u Ženevi, Administrativni savet Međunarodnog biroa rada, i koja se sastala 4. juna 1958. godine u svoje četrdeset drugo zasedanje,

pošto je odlučila da usvoji razne predloge koji se odnose na diskriminaciju u pogledu zapošljavanja zanimanja, pitanje koje predstavlja četvrtu tačku dnevnog reda zasedanja,

pošto je odlučila da ovi predlozi dobiju formu međunarodne konvencije,

smatrajući da Filadelfijska deklaracija potvrđuje da sva ljudska bića bez obzira na rasu, veroispovest ili pol, imaju prava na svoj materijalni napredak i svoj duhovni razvoj u slobodi i dostojanstvu, u ekonomskoj obezbeđenosti i sa jednakim mogućnostima,

smatrajući, među ostalim, da diskriminacija predstavlja povredu prava navedenih u Opštoj deklaraciji o pravima čoveka,

usvaja na dan 25. juna hiljadu devetstotina pedeset osme godine donju konvenciji koja će biti nazvana Konvencija koja se odnosi na diskriminaciju (upošljavanje i zanimanje), 1958.

Član 1

1. Za primenu ove konvencije, izraz diskriminacija podrazumeva:

a) svako pravljenje razlike, isključenje ili davanje prvenstva zasnovanog na rasi, boji, polu, veri, političkom mišljenju, nacionalnom ili socijalnom poreklu, koji idu za tim da unište ili naruše jednakost mogućnosti ili postupanja u pogledu zapošljavanja ili zanimanja;

b) svako drugo pravljenje razlike, isključenje ili davanje prvenstva, koje ide za tim da uništi ili naruši jednakost mogućnosti ili postupanja u pogledu upošljavanja ili zanimanja, koje će moći poimence naznačiti zainteresovana država članica nakon konsultovanja predstavničkih organizacija poslodavaca i radnika, ako one postoje, i drugih odgovarajućih organa.

2. Pravljenje razlika, isključenje ili davanje prvenstva koji se zasnivaju na traženim kvalifikacijama za neko određeno zaposlenje nisu smatrani kao diskriminacija.

3. Za primenu ove konvencije reči upošljavanje i zanimanje podrazumevaju pristup stručnom osposobljavanju, pristup zapošljavanju i raznim zanimanjima, kao i uslove zaposlenja.

Član 2

Svaka država članica, za koju je ova konvencija na snazi, obavezuje se da formuliše i sprovodi nacionalnu politiku koja teži da unapredi, pomoću metoda prilagođenih nacionalnim uslovima i običajima, jednakost mogućnosti i postupka u pogledu zapošljavanja i zanimanja, u cilju otklanjanja svake diskriminacije u tom pogledu.

Član 3

Svaka država članica, za koju je ova konvencija na snazi, treba, na način prilagođen nacionalnim prilikama i običajima:

a) da nastoji da uspostavi saradnju sa organizacijama poslodavaca i radnika i ostalim odgovarajućim organizmima u cilju prihvatanja i sprovođenja ove politike;

- b) da donosi zakone i podstiče donošenje programa za osposobljavanje kojima bi se obezbedilo prihvatanje i sprovođenje ove politike;
- c) da ukine svaku zakonsku odredbu i da izmeni svaku administrativnu odredbu ili praksu koja se ne slaže sa pomenutom politikom;
- d) da sprovodi ovu politiku u pogledu upošljavanja pod direktnim kontrolom neke nacionalne vlasti;
- e) da obezbedi sprovođenje ove politike u delatnostima službi za profesionalnu orijentaciju (za stručno osposobljavanje) i za upošljavanje pod kontrolom neke nacionalne vlasti;
- f) da naznači u svojim godišnjim izveštajima o primeni Konvencije, mere koje su preduzete saglasno ovoj politici kao i postignute rezultate.

Član 4

Ne smatraju se kao diskriminacija sve mere namenjene nekom licu koje je individualno predmet neke opravdane sumnje da sprovodi delatnost štetnu po sigurnost države ili za koje je ustanovljeno da se uistinu odaje ovoj aktivnosti, ukoliko pomenuto lice ima prava da pribegne nekom nadležnom organu ustanovljenom prema nacionalnoj praksi.

Član 5

1. Posebne mere zaštite ili pomoći, predviđene u drugim konvencijama ili preporukama, koje je usvojila Međunarodna konferencija rada, ne smatraju se kao diskriminacije.
2. Svaka država članica može, posle konsultovanja predstavničkih organizacija poslodavaca i radnika, ako one postoje, definisati kao nediskriminacione sve ostale posebne mere koje su namenjene da se vodi računa o posebnim potrebama lica za koje je zaštita ili neka posebna pomoć uopšte priznata kao potrebna iz razloga kao što su pol, godine, invalidnost, porodične obaveze ili socijalni ili kulturni nivo.

Član 6

Svaka država članica koja ratifikuje ovu konvenciju obavezuje se da će je primenjivati na svoje nemetropolske teritorije, saglasno odredbama Ustava Međunarodne organizacije rada.

Član 7

Ratifikacije ove konvencije biće dostavljene generalnom direktoru Međunarodnog biroa rada koji će ih registrovati.

Član 8

1. Ova konvencija obavezuje samo države članice Međunarodne organizacije rada čiju ratifikaciju bude registrovao generalni direktor.
2. Ona će stupiti na snagu dvanaest meseci od dana kad generalni direktor bude registrovao ratifikacije država članica.

3. Posle toga, ova konvencija će stupiti na snagu za svaku državu članicu dvanaest meseci od dana registrovanja njene ratifikacije.

Član 9

1. Svaka država članica koja bude ratifikovala ovu konvenciju može da je otkáže po isteku perioda od 10 godina od dana početnog stupanja na snagu Konvencije, aktom dostavljenim generalnom direktoru Međunarodnog biroa rada, koji je on registrovao. Otkaz će stupiti na snagu tek po isteku godine dana od dana njegovog registrovanja.

2. Svaka država članica koja ratifikuje ovu konvenciju i koja se godinu dana po isteku perioda od deset godina pomenutog u prethodnom paragrafu ne koristi pravom otkaza predviđenog ovim članom, biće vezana za novi period od deset godina, a posle toga moći će da otkáže ovu konvenciju po isteku svakog perioda od deset godina, u uslovima predviđenim u ovom članu.

Član 10

1. Generalni direktor Međunarodnog biroa rada obavestiće sve države članice Međunarodne organizacije rada o registrovanju svih ratifikacija i otkaza koje mu budu dostavile države članice Organizacije.

2. Notifikujući državama članicama Organizacije registrovanje druge ratifikacije koja će mu biti podnesena, generalni direktor skrenuće pažnju državama članicama Organizacije na to koga dana će ova konvencija stupiti na snagu.

Član 11

Generalni direktor Međunarodnog biroa rada dostaviće generalnom sekretaru Ujedinjenih nacija, radi registrovanja, saglasno članu 102 Povelje Ujedinjenih nacija, potpuna obaveštenja o svim ratifikacijama o svim otkazima koje bude registrovao saglasno prethodnim članovima.

Član 12

Svaki put kad bude smatrao potrebnim, Administrativni savet Međunarodnog biroa rada dostaviće Generalnoj konferenciji izveštaj o primeni ove konvencije i razmotriće da li je potrebno da se unese u dnevni red konferencije pitanje njene potpune ili delimične revizije.

Član 13

1. U slučaju da konferencija usvoji novu konvenciju kojom se potpuno ili delimično revidira ova konvencija, i ukoliko nova konvencija ne odredi drukčije:

a) ratifikacija od strane neke države članice nove konvencije o reviziji povlači po sili zakona, bez obzira na gornji član 9, neposredni otkaz ove konvencije, pod uslovom da nova revidirana konvencija stupi na snagu,

b) počev od datuma stupanja na snagu nove revidirane konvencije, ova konvencija prestaće da bude otvorena za ratifikaciju država članica.

2. Ova konvencija će ostati u svakom slučaju na snazi u svojoj formi i sadržini za države članice koje je budu ratifikovale, a koje ne budu ratifikovale revidiranu konvenciju.

Član 14

Francuski i engleski tekst ove konvencije podjednako su punovažni.

Prethodni tekst je autentični tekst Konvencije koju je propisno usvojila Opšta konferencija Međunarodne organizacije rada na svom četrdeset drugom zasjedanju koje je održano u Ženevi i koje je zaključeno 26. juna 1958. godine.

U potvrdu čega stavili su svoje potpise, petog jula 1958. godine.

Predsednik konferencije,
B. K. Das, s. r.
Generalni direktor
Međunarodnog biroa rada,
David A. Morse, s. r.

ČLAN 2

Ova uredba stupa na snagu osmog dana po objavljivanju u "Službenom listu FNRJ".

UREDBA

O RATIFIKACIJI KONVENCIJE O POLITICI ZAPOŠLJAVANJA MEĐUNARODNE ORGANIZACIJE RADA BR. 122

("Sl. list SFRJ - Međunarodni ugovori i drugi sporazumi", br. 34/71)

ČLAN 1

Ratifikuje se Konvencija o politici zapošljavanja Međunarodne organizacije rada br. 122, potpisana u Ženevi, 13. jula 1964. godine, u originalu na francuskom jeziku.

ČLAN 2

Tekst Konvencije u originalu na francuskom jeziku i u prevodu glasi:

122 KONVENCIJA

KONVENCIJA O POLITICI ZAPOŠLJAVANJA

Generalna konferencija Međunarodne organizacije rada,

koju je u Ženevi sazvao Administrativni savet Međunarodnog biroa rada i koja je održana 17. juna 1964. godine na svom četrdeset osmom zasjedanju,

smatrajući da Filadelfijska deklaracija priznaje svečanu obavezu Međunarodne organizacije rada da pomaže u raznim zemljama sveta sprovođenje programa koji mogu da ostvare punu zaposlenost i da Uvodni deo Ustava Organizacije predviđa borbu protiv nezaposlenosti i garantovanje zarade koja može da obezbedi pristojne uslove za život,

smatrajući osim toga da je, u smislu Filadelfijske deklaracije, Međunarodna organizacija rada dužna da razmotri i uzme u obzir dejstvo ekonomske i finansijske politike na politiku zapošljavanja, u svetlosti osnovnog cilja da "sva ljudska bića, bez obzira na njihovu rasu, veroispovest ili pol, imaju pravo na materijalni progres i na duhovni razvoj u slobodi i dostojanstvu, u ekonomskoj bezbednosti i pod istim uslovima",

smatrajući da Opšta deklaracija o pravima čoveka predviđa da "svako lice ima pravo na rad, na slobodan izbor svoga rada, na pravedne i zadovoljavajuće radne uslove i na zaštitu od nezaposlenosti",

imajući u vidu postojeće odredbe međunarodnih konvencija i preporuka o radu koje su u neposrednoj vezi sa politikom zapošljavanja, a posebno konvenciju i preporuku o službi zapošljavanja od 1948. godine, preporuku o profesionalnoj orijentaciji od 1949. godine, preporuku o stručnom obrazovanju od 1962. godine, kao i konvenciju i preporuku u vezi sa diskriminacijom (zapošljavanje i zanimanje) od 1953. godine,

smatrajući da bi ove instrumente trebalo uneti u širu sadržinu međunarodnog programa koji ima za cilj da obezbedi ekonomsku ekspanziju zasnovanu na punoj i slobodno izabranoj zaposlenosti,

pošto je odlučila da prihvati odredbe o politici zapošljavanja koje su sadržane u osmom pitanju na dnevnom redu zasjedanja,

pošto je odlučila da ovi predlozi poprime oblik međunarodne konvencije,

usvaja, devetog dana jula hiljadu devet stotina šezdeset i četvrte, sledeću konvenciju koja će se zvati Konvencija o politici zapošljavanja od 1964. godine.

Član 1

1. Radi podsticanja ekonomskog rasta i razvoja, podizanja životnog standarda, davanja odgovora na potrebe radne snage i rešavanja problema nezaposlenosti i nedovoljne zaposlenosti, svaki član će formulirati i primenjivati kao osnovni cilj, aktivnu politiku o unapređenju pune unosne i slobodno izabrane zaposlenosti.

2. Ta politika treba da teži da garantuje:

a) da će biti rada za sva raspoloživa lica i ona koja traže da rade,

b) da će taj rad biti što je moguće više unosan,

c) da će postojati slobodan izbor zaposlenja i da će svaki radnik imati mogućnost za sticanje potrebnih kvalifikacija za dobijanje posla koji mu odgovara i za korišćenje na tom poslu svojih kvalifikacija i talenta, bez obzira na njegovu rasu, boju kože, pol, veroispovest, politička shvatanja, nacionalno ili društveno poreklo.

3. Ova politika treba da vodi računa o stadijumu i nivou ekonomskog razvoja i drugim ekonomsko-društvenim ciljevima, a sprovodiće se putem metoda koje su prilagođene nacionalnim uslovima i običajima.

Član 2

Svaki član treba, putem metoda koji su prilagođeni uslovima zemlje i u onoj meri u kojoj ovi uslovi to dozvoljavaju:

a) da redovno određuje i ponovo razmatra, u okviru usklađene ekonomske i društvene politike, mere koje se imaju usvojiti radi postizanja ciljeva pomenutih u članu 1,

b) da donosi propise koje bi zahtevala primena ovih mera, uključujući tu, u slučaju potrebe, izradu programa.

Član 3

U primeni ove konvencije treba konsultovati o politici zapošljavanja predstavnike krugova zainteresovanih za preuzimanje mera, i posebno predstavnike poslodavaca i radnika, kako bi se u potpunosti vodilo računa o njihovom iskustvu i njihovom mišljenju, da oni potpuno sarađuju u izradi ove politike i pomaže traženju podrške u njenu korist.

Član 4

Zvanične ratifikacije ove konvencije dostavljaju se generalnom direktoru Međunarodnog biroa rada koje on registruje.

Član 5

1. Ova konvencija obavezuje samo članove Međunarodne organizacije rada čiju je ratifikaciju registrovao generalni direktor.

2. Ona stupa na snagu dvanaest meseci pošto generalni direktor registruje ratifikaciju dva člana.

3. Zatim, ova konvencija stupa na snagu za svakog člana dvanaest meseci pošto se njegova ratifikacija registruje.

Član 6

1. Svaki član koji je ratifikovao ovu konvenciju može je otkazati posle isteka perioda od deset godina od njegovog prvobitnog stupanja na snagu, aktom koji dostavi generalnom direktoru Međunarodnog biroa rada i koji generalni direktor registruje. Otkazivanje ima dejstvo godinu dana posle njegovog registrovanja.

2. Svaki član koji je ratifikovao ovu konvenciju, i koji u roku od godinu dana posle isteka perioda od deset godina, navedenog u prethodnoj tački, ne bude iskoristio mogućnost otkazivanja koje predviđa ovaj član, obavezuje se za novi period od deset godina, i posle toga može da otkáže ovu konvenciju po isteku svakog perioda od deset godina pod uslovima koje predviđa ovaj član.

Član 7

1. Generalni direktor Međunarodnog biroa rada obaveštava sve članove Međunarodne organizacije rada o registrowanju svih ratifikacija i otkazivanja koje mu dostavljaju članovi Organizacije.

2. Saopštavajući članovima Organizacije registrowanje druge ratifikacije po redu koja mu bude dostavljena, generalni direktor skreće pažnju članovima Organizacije na dan stupanja na snagu ove konvencije.

Član 8

Generalni direktor Međunarodnog biroa rada dostavlja generalnom sekretaru Ujedinjenih nacija, radi registrowanja, shodno članu 102 Povelje Ujedinjenih nacija, potpuna obaveštenja u vezi svih ratifikacija i svih otkazivanja koje registruje shodno prethodnim članovima.

Član 9

Svaki put kada to bude smatrao potrebnim, Upravni odbor Međunarodnog biroa rada podnosi Generalnoj konferenciji izveštaj o primeni ove konvencije i razmatra da li je potrebno unošenje u dnevni red Konferencije pitanja njene potpune ili delimične revizije.

Član 10

1. U slučaju da Konferencija usvoji novu konvenciju o potpunoj ili delimičnoj reviziji ove konvencije, i ukoliko nova konvencija ne određuje drukčije:

a) ratifikovanje od strane nekog člana nove konvencije o reviziji povlači punopravno bez obzira na gornji član 6, neposredno otkazivanje ove konvencije, s tim da je nova konvencija o reviziji stupila na snagu,

b) počev od dana stupanja na snagu nove konvencije o reviziji, ova konvencija prestaje da bude otvorena članovima za ratifikaciju.

2. Ova konvencija ostaje u svakom slučaju na snazi u ovom obliku i sadržaju za one članove koji je budu ratifikovali a koji ne ratifikuju konvenciju o reviziji.

Član 11

Francuska i engleska verzija teksta ove konvencije su podjednako verodostojne.

Gornji tekst je autentični tekst konvencije koja je propisno usvojena na Generalnoj konferenciji Međunarodne organizacije rada na njenom četrdeset osmom zasjedanju koje je održano u Ženevi, a koja je završena 9. jula 1964. godine.

U potvrdu čega su, trinaestog dana jula 1964. stavili svoje potpise

<p>Predsednik Konferencije, Andres Agullar Mawdsley, s. r. Generalni direktor Međunarodnog biroa rada, David A. Morse, s. r.</p>
--

Tekst Konvencije koja je ovde data tačna je kopija teksta koji je postao verodostojan potpisima Predsednika Međunarodne Konferencije rada i generalnog direktora Međunarodnog biroa rada.

Za generalnog direktora
Međunarodnog biroa rada,
Francis Wolf, s. r.
pravni savetnik Međunarodnog biroa rada

ČLAN 3

Ova uredba stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu SFRJ".

ZAKON

O RATIFIKACIJI KONVENCIJE MEĐUNARODNE ORGANIZACIJE RADA BROJ 159 O PROFESIONALNOJ REHABILITACIJI I ZAPOŠLJAVANJU INVALIDA

("Sl. list SFRJ - Međunarodni ugovori", br. 3/87)

ČLAN 1

Ratifikuje se Konvencija Međunarodne organizacije rada broj 159 o profesionalnoj rehabilitaciji i zapošljavanju invalida, usvojena u Ženevi 20. juna 1983. godine, u originalu na engleskom i francuskom jeziku.

ČLAN 2

Tekst Konvencije u originalu na francuskom i u prevodu na srpskohrvatskom jeziku glasi:

Konvencija broj 159

KONVENCIJA O PROFESIONALNOJ REHABILITACIJI I ZAPOŠLJAVANJU INVALIDA

Generalna konferencija Međunarodne organizacije rada, koju je u Ženevi sazvao Administrativni savet Međunarodnog biroa rada i koja se sastala na 69 zasedanju 1. juna 1983. godine,

- primajući k znanju postojeće međunarodne norme sadržane u Preporuci o profesionalnoj rehabilitaciji invalida, 1955. i Preporuci o razvoju ljudskih resursa, 1975,

- konstatujući da je od usvajanja Preporuke o profesionalnoj rehabilitaciji invalida, 1955, došlo do značajnih novina u shvatanju potreba za rehabilitacijom, delokrugu i organizaciji službi za rehabilitaciju, kao i u zakonima i praksi mnogih država članica po pitanjima obuhvaćenim tom preporukom,

- uzimajući u obzir to da je Generalna skupština Ujedinjenih nacija 1981. godine bila proglasila Međunarodnom godinom invalida, sa temom "Potpuno učešće i jednakost", i da jedan sveobuhvatan svetski program akcije koji se odnosi na invalide treba da pruži efikasne mere na međunarodnom i nacionalnom planu za realizaciju ciljeva "potpunog učešća" invalida u društvenom životu i razvoju i "jednakosti",

- smatrajući da je ovakav razvoj događaja doveo do toga da je na mestu to da se usvoje nove međunarodne norme u ovoj oblasti, koje naročito vode računa o potrebi da se obezbede jednake mogućnosti i tretman svih kategorija invalida, kako u gradskim tako i u seoskim oblastima, u pogledu zapošljavanja i integracije u zajednici i

- pošto je odlučila da usvoji određene predloge u pogledu profesionalne rehabilitacije, što je četvrta tačka dnevnog reda i

- pošto je odlučila da ovi predlozi uzmu oblik međunarodne konvencije,

usvaja 20. juna 1983. godine sledeću konvenciju, koja se može navoditi kao Konvencija o profesionalnoj rehabilitaciji i zapošljavanju invalida, 1983.

Deo I DEFINICIJA I POLJE PRIMENE

Član 1

1. Za svrhe ove konvencije, izraz "invalid" znači lice čiji su izgledi da obezbedi i zadrži odgovarajuće zaposlenje, kao i da napreduje u njemu, znatno smanjeni zbog propisno priznate fizičke ili mentalne mane.
2. Za svrhe ove konvencije, svaka članica smatra da je svrha profesionalne rehabilitacije da se omogući invalidu da obezbedi i zadrži odgovarajuće zaposlenje, da napreduje u njemu i da se na taj način potpomogne integracija, odnosno reintegracija takvog lica u društvu.
3. Odredbe ove konvencije primenjuje svaka članica putem mera koje odgovaraju nacionalnim uslovima i koje su u skladu sa nacionalnom praksom.
4. Odredbe ove konvencije primenjuju se na sve kategorije invalida.

Deo II PRINCIPI PROFESIONALNE REHABILITACIJE I POLITIKE ZAPOŠLJAVANJA ZA INVALIDE

Član 2

Svaka članica će, u skladu sa nacionalnim uslovima, praksom i mogućnostima, formulisati, realizovati i periodično revidirati nacionalnu politiku o profesionalnoj rehabilitaciji i zapošljavanju invalida.

Član 3

Cilj te politike je da se obezbedi da se odgovarajuće mere profesionalne rehabilitacije stave na raspolaganje svim kategorijama invalida i da se unaprede mogućnosti za zapošljavanje invalida na otvorenom tržištu rada.

Član 4

Ta politika se zasniva na principu jednakih mogućnosti između invalidiziranih radnika i radnika uopšte. Treba poštovati jednakost mogućnosti i tretmana invalidiziranih radnika i radnica. Posebno, pozitivne mere čiji je cilj da se postigne stvarna jednakost mogućnosti i tretmana između invalidiziranih radnika i ostalih radnika ne treba smatrati diskriminacijom prema drugim radnicima.

Član 5

Predstavničke organizacije poslodavaca i radnika treba konsultovati u pogledu realizacije dotične politike, uključujući i mere koje treba preduzeti za unapređenje saradnje i koordinacije između javnih i privatnih organa angažovanih na profesionalnoj rehabilitaciji. Isto tako, treba konsultovati predstavničke organizacije za invalide i predstavničke organizacije invalida.

Deo III

MERE NA NACIONALNOM PLANU ZA RAZVOJ PROFESIONALNE REHABILITACIJE I SLUŽBI ZA ZAPOŠLJAVANJE INVALIDA

Član 6

Svaka članica treba, zakonom, odnosno propisom ili bilo kojim drugim metodom koji je u skladu sa nacionalnim uslovima i praksom, da preduzme mere koje mogu biti potrebne za sprovođenje u delo čl. 2, 3, 4. i 5. ove konvencije.

Član 7

Nadležni organi vlasti treba da preduzmu mere za obezbeđivanje i ocenu službi za profesionalnu orijentaciju, stručnog osposobljavanja, posredovanja, zapošljavanja i drugih srodnih službi koje treba da omoguće invalidima da dobiju i zadrže zaposlenje, kao i da napreduju u njemu. Uz potrebna prilagođavanja, treba koristiti postojeće službe za radnike uopšte, gde god je to moguće i na mestu.

Član 8

Treba preduzeti mere da se podstakne osnivanje i razvoj službi za profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje invalida u seoskim oblastima i udaljenim zajednicama.

Član 9

Svaka članica treba da nastoji da obezbedi obuku i da zainteresovanima stavi na raspolaganje savetnike za rehabilitaciju i drugo, na odgovarajući način obučeno osoblje

odgovorno za profesionalnu orijentaciju, stručno osposobljavanje, posredovanje i zapošljavanje invalida.

Deo IV ZAVRŠNE ODREDBE

Član 10

Zvanične ratifikacije ove konvencije treba dostaviti generalnom direktoru Međunarodnog biroa rada radi registracije.

Član 11

1. Ova konvencija obavezuje samo one članice Međunarodne organizacije rada čiju je ratifikaciju registrovao generalni direktor.
2. Ona stupa na snagu 12 meseci od datuma kada je generalni direktor registrovao ratifikaciju dveju članica.
3. Posle toga, ova konvencija stupa na snagu za svaku članicu 12 meseci od datuma registrovanja njene ratifikacije.

Član 12

1. Članica koja je ratifikovala ovu konvenciju može da je otkáže po isteku 10 godina od datuma kada je Konvencija prvi put stupila na snagu, putem jednog akta koji se dostavlja generalnom direktoru Međunarodnog biroa rada radi registracije. To otkazivanje stupa na snagu tek po isteku godinu dana od datuma kada je registrovano.
2. Svaka članica koja je ratifikovala ovu konvenciju i koja, u roku od godinu dana posle isteka desetogodišnjeg perioda pomenutog u prethodnom stavu, ne iskoristi pravo otkazivanja predviđeno ovim članom biće obavezna za sledeći period od 10 godina, a posle toga može da otkáže ovu konvenciju po isteku svakog desetogodišnjeg perioda pod uslovima predviđenim ovim članom.

Član 13

1. Generalni direktor Međunarodnog biroa rada obaveštava sve članice Međunarodne organizacije rada o registrovanju svih ratifikacija i otkazivanja koja mu dostave članice Organizacije.
2. Kada bude obaveštavao članice Međunarodne organizacije o registrovanju druge ratifikacije koja mu je dostavljena, generalni direktor će skrenuti pažnju članicama Organizacije na datum stupanja Konvencije na snagu.

Član 14

Generalni direktor Međunarodnog biroa rada dostavlja generalnom sekretaru Ujedinjenih nacija radi registracije, u skladu sa članom 102. Povelje Ujedinjenih nacija, sve pojedinosti o svim ratifikacijama i otkazivanjima koje je registrovao u skladu sa odredbama prethodnih članova.

Član 15

Kada bude smatrao potrebnim, Administrativni savet Međunarodnog biroa rada podneće Generalnoj konferenciji izveštaj o sprovođenju ove konvencije i razmotriće da li je poželjno da se na dnevni red Konferencije stavi pitanje njene celovite ili delimične revizije.

Član 16

1. Ako Konferencija usvoji novu konvenciju kojom se, u celini ili delimično, revidira ova konvencija, ako nova konvencija ne predviđa drukčije, onda:

a) ratifikovanje od strane jedne članice nove konvencije kojom se vrši revizija podrazumeva, *ipso jure*, neposredno otkazivanje ove konvencije, bez obzira na odredbe člana 12, ako i kada nova konvencija kojom se vrši revizija stupi na snagu,

b) od datuma stupanja na snagu nove konvencije kojom se vrši revizija, ova konvencija prestaje da bude otvorena ratifikaciju od strane članica.

2. Ova konvencija u svakom slučaju ostaje na snazi u svom sadašnjem obliku i sadržaju za one članice koje su je ratifikovale ali nisu ratifikovale konvenciju kojoj se vrši revizija.

Član 17

Engleska i francuska verzija teksta ove konvencije podjednako su punovažne.

ČLAN 3

Ova zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu SFRJ - Međunarodni ugovori".

ZAKON

O RATIFIKACIJI KONVENCIJE MEĐUNARODNE ORGANIZACIJE RADA BR. 142 O PROFESIONALNOJ ORIJENTACIJI I STRUČNOM OSPOSOBLJAVANJU U RAZVOJU LJUDSKIH RESURSA

("Sl. list SFRJ - Međunarodni ugovori", br. 14/82)

ČLAN 1

Ratifikuje se Konvencija Međunarodne organizacije rada br. 142 o profesionalnoj orijentaciji i stručnom osposobljavanju u razvoju ljudskih resursa, koja je usvojena 23. juna 1975. godine na 60 zasedanju Generalne konferencije Međunarodne organizacije rada.

ČLAN 2

Tekst Konvencije u originalu na engleskom jeziku i u prevodu na srpskohrvatskom jeziku glasi:

**KONVENCIJA
O PROFESIONALNOJ ORIJENTACIJI I STRUČNOM OSPOSOBLJAVANJU U
RAZVOJU LJUDSKIH RESURSA**

Generalna konferencija Međunarodne organizacije rada, koju je u Ženevi sazvao Administrativni savet Međunarodnog biroa rada održala je 60 zasedanje 4. jula 1975. godine,

Pošto je odlučila da u okviru tačke 6 dnevnog reda zasedanja usvoji neke predloge koji se odnose na razvoj ljudskih resursa -- profesionalnu orijentaciju i stručno osposobljavanje i

Pošto se saglasila da ovi predlozi dobiju formu međunarodne konvencije,

usvojila je, na dan 23. juna 1975. godine, Konvenciju o razvoju ljudskih resursa, 1975.

Član 1

1. Svaka članica će usvojiti i razvijati svestranu i koordiniranu politiku i programe profesionalne orijentacije i stručnog osposobljavanja, koji su usko povezani sa zapošljavanjem, naročito preko javnih službi za zapošljavanje.

2. Pri sprovođenju ove politike i programa treba voditi računa o:

a) potrebama za zapošljavanje, mogućnostima i problemima, kako regionalnim tako i nacionalnim,

b) stepenu ekonomskog, društvenog i kulturnog razvoja,

c) uzajamnom odnosu razvoja ljudskih resursa, kao i ekonomskih, društvenih i kulturnih ciljeva.

3. Ova politika i programi sprovodiće se primenom metoda koji odgovaraju nacionalnim uslovima.

4. Cilj ove politike i programa je da se razvije svest pojedinca i kolektiva o potrebi da se utiče na radnu i društvenu sredinu.

5. Ovom politikom i programima treba da se podstiču sva lica i da im se omogući da ravnopravno i bez diskriminacije razvijaju i koriste svoje sposobnosti za rad u sopstvenom interesu i u skladu sa svojim težnjama, vodeći računa o potrebama društva.

Član 2

Imajući u vidu gore navedene ciljeve, članice će ustanoviti i razvijati otvorene elastične i komplementarne sisteme opšteg, tehničkog i stručnog obrazovanja, sisteme obrazovne i profesionalne orijentacije i stručnog osposobljavanja, bez obzira na to da li se te aktivnosti odvijaju u okviru redovnog ili vanrednog sistema obrazovanja.

Član 3

1. Svaka članica će postepeno proširivati svoje sisteme profesionalne orijentacije uključujući i stalno informisanje o mogućnostima zapošljavanja, kako bi se obezbedilo da kompletne informacije i najšira moguća uputstva budu dostupni svoj deci, omladini i odraslima, a odgovarajući programi -- svim hendikepiranim licima i invalidima.

2. Takve informacije i uputstva za sve sadrže podatke o izboru zanimanja, stručnom osposobljavanju i, s tim u vezi, o mogućnostima za obrazovanje, o stanju u vezi sa zapošljavanjem, izgledima za zapošljavanje i napredovanje, o uslovima rada, higijensko-tehničkoj zaštiti na radu i drugim aspektima radnog života u raznim oblastima i na svim odgovarajućim nivoima privrednih, društvenih i kulturnih aktivnosti.

3. Informacije i uputstva biće dopunjeni informacijom o opštim aspektima kolektivnih sporazuma i o pravima i obavezama svih na koje se odnosi zakon o radu, ove informacije biće obezbeđene u skladu sa nacionalnim zakonodavstvom i praksom, imajući u vidu funkcije i zadatke zainteresovanih radničkih i poslovnih organizacija.

Član 4

Svaka članica će postepeno proširivati, prilagođavati i usklađivati svoje sisteme stručnog osposobljavanja kako bi se u toku života i mladih i odraslih zadovoljila potreba za stručnim osposobljavanjem u svim oblastima privrede u svim granama privredne delatnosti, kao i na svim stručnim i odgovornim nivoima.

Član 5

Politiku i programe profesionalne orijentacije i stručnog osposobljavanja treba formulirati i primenjivati u saradnji s poslovnim i radničkim organizacijama i, prema potrebi, s drugim zainteresovanim organima, u skladu sa nacionalnim zakonodavstvom i praksom.

Član 6

Formalne ratifikacije ove konvencije dostavljaju se generalnom direktoru Međunarodnog biroa rada radi registracije.

Član 7

1. Ova konvencija obavezuje samo one članice Međunarodne organizacije rada čiju je ratifikaciju registrovao generalni direktor.

2. Konvencija stupa na snagu dvanaest meseci od dana kad je generalni direktor registrovao ratifikaciju dve članice.

3. Posle toga, ova konvencija za svaku članicu stupa na snagu dvanaest meseci od dana registrovanja njene ratifikacije.

Član 8

1. Članica koja je ratifikovala ovu konvenciju može da je otkáže po isteku deset godina od dana kad je konvencija prvi put stupila na snagu aktom koji se dostavlja generalnom direktoru Međunarodnog biroa rada radi registracije. Otkazivanje stupa na snagu tek po isteku jedne godine od dana kad je registrovano.

2. Svaka članica koja je ratifikovala ovu konvenciju i koja u toku jedne godine posle isteka desetogodišnjeg perioda pomenutog u prethodnom stavu ne iskoristi pravo otkazivanja predviđeno u ovom članu, biće obavezna za sledeći period od deset godina, a, posle toga, može da otkáže ovu konvenciju po isteku svakog perioda od deset godina pod uslovima predviđenim u ovom članu.

Član 9

1. Generalni direktor Međunarodnog biroa rada obaveštava sve članice Međunarodne organizacije rada o registraciji svih ratifikacija i otkazivanja koje su mu dostavile članice Organizacije.

2. Kad bude obaveštavao članice Organizacije o registrovanju druge ratifikacije koja mu je dostavljena, generalni direktor će skrenuti pažnju članicama Organizacije na datum stupanja konvencije na snagu.

Član 10

Generalni direktor Međunarodnog biroa rada dostaviće generalnom sekretaru Ujedinjenih nacija u skladu sa članom 102 Povelje Ujedinjenih nacija, potpune podatke o svim ratifikacijama i otkazivanjima koje je registrovao u skladu sa odredbama prethodnih članova, radi registracije.

Član 11

Kad to bude smatrao potrebnim, Administrativni savet Međunarodnog biroa rada podneće Generalnoj konferenciji izveštaj o primeni ove konvencije i razmotriće da li je poželjno da se u dnevni red Konferencije uvrsti pitanje njene celovite ili delimične revizije.

Član 12

1. Ako konferencija usvoji novu konvenciju kojom se ova konvencija revidira u celini ili delimično, onda, novom konvencijom drugačije nije predviđeno

a) ratifikovanje nove konvencije kojom jedna članica vrši reviziju bez obzira na odredbe člana 8 ove konvencije povlači *ipso jure* neposredno otkazivanje ove konvencije ako i kada nova konvencija kojom se vrši revizija stupi na snagu,

b) na dan stupanja na snagu nove konvencije kojom se vrši revizija, ova konvencija prestaje da bude otvorena za ratifikaciju od strane članica.

2. Ova konvencija u svakom slučaju ostaje na snazi u svom sadašnjem obliku i sadržaju za one članice koje su je ratifikovale, a nisu ratifikovale konvenciju kojom se vrši revizija.

Član 13

Verzije teksta ove konvencije na engleskom i francuskom jeziku podjednako su punovažne.

Gorenavedeni tekst je autentičan tekst Konvencije koju je propisno usvojila Generalna konferencija Međunarodne organizacije rada na 90 zasedanju održanom i zaključenom u Ženevi, 25. juna 1975. godine.

U potvrdu čega su, 26. juna 1975. godine, potpisali

Predsednik Konferencije,
Blas F Ople, s. r.

Generalni direktor
Međunarodnog biroa rada,
Francis Blanchard, s. r.

Tekst ove konvencije verodostojna je kopija teksta koji su svojim potpisima autorizovali predsednik Međunarodne konferencije rada i generalni direktor Međunarodnog biroa rada.

Potvrđuje se da je kopija verodostojna i potpuna,

Za generalnog direktora
Međunarodnog biroa rada,

ČLAN 3

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu SFRJ".

ZAKON

O KONVENCIJAMA - PROJEKT KONVENCIJE O NEZAPOSLENOSTI

koje su, na osnovu člana 389 Versaljskog ugovora o
miru od 28 juna 1919 godine, donesene na
međunarodnim konferencijama rada, održanim u
Vašingtonu 1919 godine, u Đenovi 1920 i u Ženevi 1921
i 1925 godine

("Sl. Novine Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca", br. 95-XXII/27)

ČLAN 1

Odobravaju se i dobijaju zakonsku silu: Projekt Konvencije o nezaposlenosti, -- Projekt Konvencije o zaposlavanju žena pre i posle porođaja, -- Projekt Konvencije o noćnom radu žena, -- Projekt Konvencije o utvrđivanju minimuma godina za prijem dece na industrijske radove, -- Projekt Konvencije o noćnom radu dece u industriji, -- Projekt Konvencije o utvrđivanju minimuma godina starosti za prijem dece za pomorske radove, -- Projekt Konvencije o primeni nedeljnog odmora u industriskim preduzećima, -- Projekt Konvencije koja utvrđuje minimum godina starosti za prijem mladića na rad kao magacinskih radnika ili ložača na brodovima, -- Projekt Konvencije o obaveznom lekarskom pregledu dece i mladića zaposlenih na brodovima, -- Projekt Konvencije o obeštećenju nesrećnih slučajeva pri radu, - - Projekt Konvencije o obeštećenju usled profesionalnih oboljenja, -- Projekt Konvencije o jednakom postupanju prema stranim i domaćim radnicima u pogledu obeštećenja kod nesrećnih slučajeva pri radu.

Francuski merodavni tekst i njegov prevod glase:

PROJEKT KONVENCIJE O NEZAPOSLENOSTI

Opšta Konferencija Međunarodne Organizacije Rada Društva Naroda,

Sazvata u Vašingtonu od strane Vlade Sjedinjenih Američkih Država, 29 oktobra 1919,

Pošto je odlučila da usvoji razne predloge "koji se odnose na sredstva da se izbegne besposlica i da se poprave njezine posledice", pitanje obuhvaćeno u drugoj tački dnevnoga reda Konferencije održane u Vašingtonu, i

Pošto je odlučila da ovi predlozi budu redigovani u obliku jednog projekta međunarodne konvencije,

usvaja projekt donje Konvencije, koju će ratifikovati Članovi Međunarodne Organizacije Rada, prema odredbama onog dela Versaljskog Ugovora od 28 juna 1919 i Sen-Žermenskog Ugovora od 10 septembra 1919 koji se odnosi na rad:

Član 1

Svaki Član, koji ratifikuje ovu Konvenciju, dostavljaće Međunarodnom Biro-u Rada, u što kraćim razmacima, koji ne mogu biti duži od tri meseca, svako obaveštenje kojim raspolaže, statistiku ili drugo, što se odnosi na nezaposlenost, podrazumevajući tu sva obaveštenja o merama preduzetim, ili koje će se preduzeti, u cilju borbe protiv nezaposlenosti. Kadgod je moguće, obaveštenja se imaju prikupljati tako, da se njihova saopštenja mogu izvršiti tri meseca po isteku vremena, na koje se ona odnose.

Član 2

Svaki Član, koji ratifikuje ovu Konvenciju, biće dužan da ustanovi jedan sistem besplatnih javnih biro-a za nameštenje, koji će biti stavljeni pod kontrolu jedne centralne vlasti. Komiteti, u kojima imaju biti zastupljeni predstavnici poslodavaca i radnika, biće imenovani i konsultovani za sve ono, što se odnosi na poslovanje ovih biro-a.

Ako bi zajedno postojali besplatni javni i privatni biro-i, imaju se preduzeti mere za ujednačavanje delovanja ovih biro-a na teritoriji cele države.

Međunarodni Biro Rada ima se starati za ujednačavanje raznih narodnih sistema u sporazumu sa zainteresovanim zemljama.

Član 3

Članovi Međunarodne Organizacije Rada, koji ratifikuju ovu Konvenciju, i koji imaju jedan sistem osiguranja za slučaj nezaposlenosti, biće dužni, pod uslovima, utvrđenim sporazumom zainteresovanih članova, da stvore dogovor, koji će omogućiti radnicima, podanicima jednog od tih Članova, koji rade na teritoriji jednog drugog, da primaju oštete osiguranja, ravne onima koje primaju radnici -- podanici ovog drugog Člana.

Član 4

Zvanične ratifikacije ove Konvencije, pod uslovima predviđenim u XIII delu Versaljskog Ugovora od 28 juna 1919, i Sen-Žermenskog Ugovora od 10 septembra 1919, biće dostavljene Generalnom Sekretaru Društva Naroda, koji će ih registrovati.

Član 5

Svaki Član Međunarodne Organizacije Rada, koji ratifikuje ovu Konvenciju, obvezuje se da je primeni na one svoje kolonije ili posede, ili na one svoje protektorate, koji sami sobom ne upravljaju potpuno nezavisno pod ovim rezervama:

- a) da odredbe ove Konvencije ne postanu neprimenljivim usled lokalnih prilika;
- b) da modifikacije, koje bi bile potrebne za prilagođivanje Konvencije lokalnim prilikama, mogu biti unesene u samu Konvenciju.

Svaki Član biće dužan notifikovati Međunarodnom Biro-u Rada svoju odluku, u koliko se tiče za svaku od njegovih kolonija, poseda ili za svaki od njegovih protektorata, koji sami sobom ne upravljaju potpuno nezavisno.

Član 6

Odmah, pošto ratifikacije tri Člana Međunarodne Organizacije Rada budu registrovane u Sekretarijatu, Generalni Sekretar Društva Naroda notifikovaće tu činjenicu svima Članovima Međunarodne Organizacije Rada.

Član 7

Ova će Konvencija stupiti na snagu onog dana, kog Generalni Sekretar Društva Naroda izvrši ovu notifikaciju; ona će obvezati samo Članove, koji su registrovali svoju ratifikaciju u Sekretarijatu. Prema tome, ova će Konvencija stupiti na snagu, u pogledu svakog drugog Člana, onog dana, kog ratifikacija tog Člana bude registrovana u Sekretarijatu.

Član 8

Svaki Član, koji ratifikuje ovu Konvenciju, obvezuje se da primeni njene odredbe najdalje 1 jula 1921, i da preduzme sve potrebne mere za primenu njezinih odredaba.

Član 9

Svaki Član, koji je ratifikovao ovu Konvenciju, može je otkazati, po isteku vremena od deset godina posle prvobitnog stupanja na snagu Konvencije, jednim aktom, upućenim Generalnom Sekretaru Društva Naroda, koji će ga registrovati. Otkaz stupa na snagu samo na godinu dana po njegovu registrovanju u Sekretarijatu.

Član 10

Upravni Savet Međunarodnog Biro-a Rada biće dužan, najmanje jedanput u svakih deset godina, da podnosi Opštoj Konferenciji izveštaj o primeni ove Konvencije, i odlučiće da li ima mesta staviti na dnevni red Konferencije pitanje revizije ili modifikacije ove Konvencije.

Član 11

Punovažni su francuski i engleski tekstovi ove Konvencije.

ČLAN 2

Ovaj Zakon stupa na snagu kad ga Kralj potpiše, a dobija obaveznu silu na dan objave u Službenim Novinama, pošto budu izvršene ratifikacije Konvencija u Sekretarijatu Društva Naroda.

Preporučujemo Našem Ministru Inostranih Dela da ovaj Zakon obnarođuje, svima Našim Ministrima da se o izvršenju njegovom staraju, vlastima zapovedamo da po njemu postupaju, a svima i svakome da mu se pokoravaju.